

Drabinianka

Drabinianka, wieś położona na wschodnim brzegu Wisłoka, w XIV i XV w. najdalej na północ usytuowana osada ziemi sanockiej.

Od północy graniczyła z przedmieściem Rzeszowa - Zamościem, od północnego wschodu - ze Słociną, od wschodu - z Zalesiem, a od południa - z Białą i Budziwojem.

Pierwsza znana wzmianka źródłowa o Drabiniance pochodzi z 1423 r. Dowiadujemy się z niej, że Drabinianka należała wówczas do okręgu tyczyńskiego. Można przypuszczać, że wieś ta istniała już w poł. XIV w., gdy terytorium, na którym była położona, od 1340 r. należące do króla Kazimierza Wielkiego, w 1369 r. wraz z całym okręgiem tyczyńskim dostało się Ottonowi z Pilczy.

Po 1385 r. Drabinianka należała do jego żony Jadwigi, a w 1423 r. została nadana w dożywocie wraz z całym okręgiem tyczyńskim Janowi z Giczyna.

Po śmierci Jagiełły dobrami tyczyńskimi wraz z Drabinianką zarządzał Jan Pilecki herbu Leliwa. Do Pileckich wieś należała do 1585 r., kiedy przeszła na własność Rzeszowskich.

Na przełomie XV i XVI w. Drabinianka była administrowana jako część ziemi przemyskiej.

W końcu XVI w. nabył ją M. S. Ligęza, a w 1637 r. po jego śmierci stała się własnością jego córki Pundencjany. Po roku wieś objęła jej młodsza siostra Konstancja z mężem Jerzym Sebastianem Lubomirskim.

Lubomirscy byli właścicielami Drabinianki do początku XIX w., kiedy wykupili ją od nich Skrzyńscy.

Na początku XX w. właścicielem obszaru dworskiego w Drabiniance został Adam Jędrzejowicz.

Do końca XVIII w. wieś ta należała do parafii rzymskokatolickiej w Słocinie, a od XIX w. w Rzeszowie.

W 1761 r. było w Drabiniance 14 gospodarstw kmiecyh, 34 zagrodnicze i 3 budników, w 1799 r. – 70 domów i 99 rodzin, a w 1824 r. było tam już 197 domów, w których zamieszkiwało 277 rodzin.

Okolo 1890 r. w 111 domach zamieszkiwało 627 osób. We wsi znajdowała się filialna szkoła ludowa i kasa zapomogowo-pożyczkowa.

W latach 70. i 80. XX w. na terenach należących do Drabinianki powstała dzielnica Nowe Miasto. Charakter wiejski zachowała południowa część Drabinianki, granicząca z Białą.

Jan Malczewski
Encyklopedia Rzeszowa